

Lời ngỏ

Nếu bạn hay chơi với trẻ con, ắt hẳn bạn sẽ biết rằng song song bên cạnh thế giới mà chúng ta đang sống còn có một thế giới khác: thế giới dưới góc nhìn của một đứa trẻ. Ở đó, vết nứt có thể là dòng sông, vũng nước là đại dương vô tận, chiếc lá vàng vừa chao là con thuyền cướp biển, cơn gió thoảng qua là trận bão dữ, và chú mèo thần thơ sưởi nắng trên ghế đá là quái vật khổng lồ nằm đợi bên bờ vực thẳm. Ở đó có vô vàn khả năng và những cuộc phiêu lưu bất tận tiếp nối, đầy những niềm vui, tiếng cười không dứt, cả những trò nghịch ngợm làm lấm lem quần áo và cha mẹ đau đầu.

Thế mà trẻ con quên nhanh lắm, nên thế giới ấy mãi mãi chỉ tồn tại trong tuổi thơ. Mỗi lần nhắc lại một câu chuyện cũ mà con không còn nhớ, tôi ngần ngại tiếc nhớ tấm bản đồ vào xứ sở thần tiên mỗi ngày thêm phai nhạt. Trong tập thơ này, tôi nguyện ý chép lại những trò chơi, ý tưởng trẻ thơ, tạo một hồ sơ bí mật nho nhỏ về những kí ức có “nguy cơ” rơi vào quên lãng. Bởi nếu để chúng biến mất thì thật lãng phí, khi thế giới ấy có thật hoàn toàn, trong trí tưởng tượng của những em bé, của tôi, của bạn, khi chúng ta chưa làm người lớn.

Nguyễn Quỳnh Mai

Mục lục

Đêm	6	Vườn sao	40
Ngôi nhà dưới đất	8	Xứ sở trong tranh	42
Trên gác xép	10	Con thuyền	45
Nếu tổ trồng cà rốt	12	Căn phòng ngủ mơ	46
Rô bốt bát đĩa	14	Bé Mầm	48
Chuyện ngày xưa	16	Nếu	50
Nổi, Chào, Xoong nghỉ việc	18	Vương quốc diệu kì	52
Tại vì tổ thích thế	20	Bảy tuổi	54
Ngủ mơ	22	Ở nơi xa tít tắp	56
Chuyện kể ở nhà tổ	24	Xứ sở sắc màu	58
Đố	26	Lễ hội trăng tròn	60
Tổ muốn sống trăm tuổi	28		
Công chúa mùa đông	30		
Mùi hương buổi sớm	36		
Giấc mơ chú Cuội	38		

Đêm

Khi Mặt Trời lặng im
Nằm ngủ sau dãy núi
Ấy là lúc bóng đêm
Tô màu cho thế giới.

Bầy trăng sao kéo tới
Đứng ngay ngắn xếp hàng
Có cơn gió lang thang
Bay đi truyền tin mật.

Bầu trời và mặt đất
Thì thầm nói với nhau:
“Mùa hè đêm qua mau
Mình nhanh lên mới được!”

“Nhớ đong đầy sông nước
Để cho thuyền ra khơi
Nhắc gió thổi khắp nơi
Cho muôn người mát mẻ.”

“Đừng quên đi gieo nhé
Những giấc mơ trẻ con
Đừng quên mầm cây non
Cần uống sương để lớn.”

Đêm nào cũng bận rộn
Đất trời mãi miết xoay
Để cho đến ban ngày
Thế giới luôn đẹp đẽ.

Ngôi nhà dưới đất

Mở cửa ra
Mở cửa ra
Có ngôi nhà
Trong lòng đất.

Trần nhà thấp
Phủ rễ cây
Cả khoai tây
Treo đây củ.

Trong phòng ngủ
Trái rơm khô
Chăn vỏ ngô
Thơm mùi nắng.

Căn bếp vắng
Chất đầy rau
Chủ nhà đâu
Không đón khách?

Phòng đọc sách
Có tiếng ai
Khê lật giấy
Rồi ngáp dài.

Một chiếc tai
Thêm chiếc nữa
Màu trắng sữa
Khoác áo bông.

Đôi mắt hồng
Đang hấp háy
Chân nhún nhảy
Thỏ ló ra.

Ồ! thì ra
Chẳng đâu xa
Đây là nhà
Anh bạn Thỏ!

Trên gác xếp

Trú trên mái nhà
Có bầy chuột nọ
Rúc rích suốt đêm
Không cho ai ngủ.

Thế là quá đủ!
Tớ quyết định lên
Xem đám chuột ấy
Làm gì ban đêm.

Nhón chân thật êm
Khẽ khàng, thật khẽ
Cánh cửa hé ra
Nhẹ nhàng, thật nhẹ.

Một cô chuột bé
(Hay là anh chàng?)
Mặc áo khoác đỏ
Thảnh thơi gảy đàn.

Bên dưới gầm bàn
Dường như có tiệc
Cốc chén, đồ chơi
Đang bày la liệt.

Trên cao xanh biếc
Treo một ngôi sao
Nhấp nha nhấp nháy
Như đang mời chào.

Tớ khẽ trườn vào
Muốn nhìn cho rõ
Chợt một tiếng “rầm”
Vang lên đâu đó.

Giật mình tớ ngó
Chẳng thấy chuột đâu
Chỉ còn mình tớ
Đêm đen một màu.

Nếu tá trồng cà rốt

Nếu tớ trồng cà rốt
Củ sẽ mọc lên trời
Lá thì cắm xuống đất
Cho khu vườn thật vui!

Củ cà rốt xinh tươi
Lá mang màu cam đậm
Hoa mọc ở dưới chân
Bầy giun về lấy mật.

Và chuyện kì lạ nhất
Là cà rốt đổi màu
Đôi khi thành xanh biển
Rồi đỏ, tím, vàng, nâu.

Nhưng dù tìm bao lâu
Khắp khu vườn thật kĩ
Không củ cà rốt nào
Có màu cam đâu nhé!

Tớ hái về tặng mẹ
Một ôm cà rốt tươi
Như bó hoa rực rỡ
Như mùa xuân đang cười.